

สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Business Environment Affecting the Success of Community Enterprises in Surat Thani Province

กานต์ลีนี สงศรี¹ และพวงเพ็ญ ชูรินทร์²

Kansinee Songsri and Puangpen Churintr

1,2 สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน 2) ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน และ 3) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 182 แห่ง โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านนโยบายภาครัฐ อยู่ในระดับมาก 2) ระดับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านศักยภาพของชุมชน และด้านความยั่งยืน และ 3) ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านภาวะผู้นำเท่ากับ 0.70 ด้านการบริหารจัดการเท่ากับ 0.61 ด้านการมีส่วนร่วมเท่ากับ 0.59 และด้านนโยบายภาครัฐ เท่ากับ 0.14 โดยค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านภาวะผู้นำ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วม และนโยบายภาครัฐ ร่วมกันอธิบายความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ร้อยละ 57 จากผลการวิจัย ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีจริยธรรม เพื่อบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : วิสาหกิจชุมชน, สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ, ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน

Abstract

The objectives of this study were to study: 1) the business environment of community enterprises; 2) the success of community enterprises; and 3) the business community affecting the success of community enterprises in Surat Thani Province. The samples included members from 182 community enterprises in Surat Thani Province selected by simple random sampling. Data were collected by a questionnaire with the reliability of 0.98 and were analyzed by mean, standard deviation, and multiple regression analysis.

The research findings were as follows. 1) The overall business environment of the community enterprises was in a high level. When considering each aspect, leadership, participation, and administration were in the highest level; meanwhile, government policy was in a high level, respectively. 2) The success of the community enterprises in overall and each aspect was in the highest level ranked in descending order: community potential and sustainability, respectively. 3) The analysis of the business environment affecting the success of the community enterprises showed that the regression coefficients of the business environment regarding leadership, administration, participation, and government policy were 0.70, 0.61, 0.59, and 0.14, respectively. The multiple coefficients of determination of the business community regarding leadership, administration, participation, and government policy could account for the success of the community enterprises by 57 percent. The finding showed that leadership was the key factor affecting the success of the operation of the community enterprises. Therefore, leaders of community enterprises must be honest and ethical to manage the enterprises with the participation of members of the enterprises for sustainable success.

Keywords : community enterprises, business environment, success of community enterprises

ความสำคัญของปัญหา

วิสาหกิจชุมชนเป็นการประกอบกิจการของชุมชนเพื่อดำเนินการผลิตสินค้าหรือบริการ โดยมีเป้าหมายในการสร้างรายได้และการพึ่งพาตนเอง ปัจจัยการผลิตเป็นของชุมชน ผลิตภักดิ์ที่เกิดขึ้นจากวัตถุดิบภายในชุมชนผ่านกระบวนการเรียนรู้ประกอบภูมิปัญญาท้องถิ่นและผสมผสานกับภูมิปัญญาสากลก่อให้เกิดองค์ความรู้สู่การฝึกฝนและพัฒนาเป็นนวัตกรรมของชุมชนจนสามารถนำออกไปสู่ตลาดภายนอกได้ ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน เนื่องจากชุมชนเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของ ระบบสังคม ถ้าระบบเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนเกิดเสถียรภาพ เช่น เกิดสภาวะหนี้สิน การอพยพแรงงาน เป็นต้น ย่อมมีผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ ดังนั้น การส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งการรวมกลุ่มของคนในชุมชนในรูปแบบวิสาหกิจชุมชนก็เป็นรูปแบบหนึ่งในการช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ในการบริหารจัดการทุนของชุมชน อย่างสร้างสรรค์ (อภิสิทธิ์ พรหมชัย และศุภลักษณ์ สุวรรณชะฎู, 2554 : 17)

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน มีจำนวน 724 กลุ่ม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2563) สมาชิกจำนวน 16,296 ราย และมีเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ดำเนินการจดทะเบียนแล้วทั้งสิ้น 5 เครือข่าย มีสมาชิกจำนวน 149 ราย โดยมีวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายที่ประกอบกิจการประเภทการผลิตพืชมากที่สุด จำนวน 229 แห่ง รองลงมา คือ การแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหาร และการผลิตปศุสัตว์ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2562)

เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการจัดวิสาหกิจชุมชนจำนวนมาก แต่กลับมีบางส่วนที่ประสบกับความล้มเหลว ไม่ประสบความสำเร็จและต้องปิดตัวลง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องด้วยปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของวิสาหกิจชุมชน เช่น มีการบริหารจัดการที่ไม่ดีเท่าที่ควร มีผู้นำที่ไม่สามารถนำพาสมาชิกไปถึงจุดหมาย บางวิสาหกิจชุมชนขาดการมีส่วนร่วมขาดความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน หรือแม้แต่นโยบายของภาครัฐก็มีผล รัฐมักสนับสนุนวิสาหกิจที่ได้รับผลสำเร็จมากกว่า ผลักดันวิสาหกิจที่ยังไม่ได้รับผลสำเร็จ ต่างๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะ

ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยศึกษาจากวิสาหกิจชุมชนต่างๆ ว่าเหล่าวิสาหกิจชุมชนนั้น มีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจแบบใด ที่สามารถพาวิสาหกิจชุมชนของตนไปสู่ความสำเร็จ เพื่อเป็นประโยชน์แก่วิสาหกิจชุมชนอื่น ๆ ที่จะได้นำไปเรียนรู้ ปรับใช้ให้เกิดความสำเร็จต่อวิสาหกิจชุมชนของตนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กำหนดขอบเขตการวิจัย ประกอบด้วย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยศึกษาเฉพาะวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน จำนวน 724 วิสาหกิจชุมชน (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม , 2563)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 182 วิสาหกิจชุมชน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (1973) ณ ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย ให้ได้จำนวนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยกำหนดให้กรรมการวิสาหกิจชุมชนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

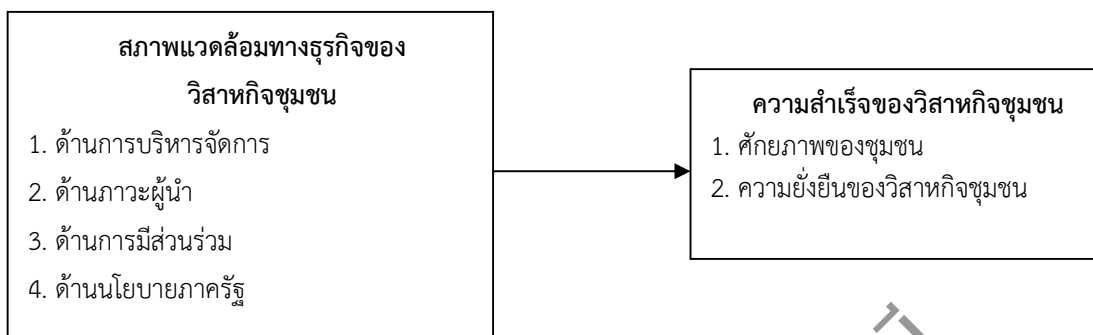
ขอบเขตด้านพื้นที่และเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้พื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามที่มีวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2564

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



วิธีดำเนินการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดทฤษฎี ตำรา หนังสือ เอกสาร วารสาร เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการกำหนดขอบเขตของคำถามอย่างชัดเจนในแต่ละตัวแปร เพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งมีการดัดแปลงมาจากงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน เมื่อได้แบบสอบถามฉบับร่าง จึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ที่ได้ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 ทุกข้อ จึงนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) จากประชากรที่เป็นกรรมการวิสาหกิจชุมชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด และนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach (1970:161) ซึ่งค่า Cronbach's Alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามโดยการค้นคว้าและดัดแปลงจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ได้มีการบูรณาการจากแนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามปลายปิด ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแบบสอบถามปลายปิด ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า และตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ต่อผู้นำวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน โดยเก็บข้อมูลจากกรรมการวิสาหกิจชุมชน จำนวน 182 ตัวอย่าง โดยการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับการกรอกข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่สอดคล้อง ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติเชิงพรรณานำเสนอข้อมูลด้วยการหาค่าการแจกแจงความถี่และร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และข้อมูลความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity โดยการทดสอบ (สุทิน บุญชนะ, 2560 : 148-149) ดังนี้

Correlation ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เหมาะสมต้องไม่เกิน 0.70 ขึ้นไป

Tolerance เป็นค่าการทดสอบอำนาจการพยากรณ์จากตัวแปรอิสระ โดยค่าที่เหมาะสม ควรมีค่ามากกว่า

0.1 ขึ้นไป

VIF (Variance Inflation Factor) เป็นค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ผันไปตาม Tolerance โดยไม่ควรเข้าใกล้ 10

4. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.14 อายุ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.90 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 34.07 และมีรายได้เฉลี่ยต่อปี 30,000-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.01

2. ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ระยะเวลาในการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.58 จำนวนสมาชิกภายในกลุ่มไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สินค้าหลักของกลุ่มเป็นสินค้าเพื่อการบริโภค คิดเป็นร้อยละ 64.29 ยอดขายจากการจำหน่ายสินค้าของกลุ่ม/เดือน จำนวน 10,001- 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.45 แหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ภายในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 86.81 และตลาดหลักของสินค้าเป็นภายนอกชุมชน คิดเป็นร้อยละ 68.13

3. ระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ 3 ด้าน มีอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ย 4.59 ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 4.50 และด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย 4.47 ส่วนสภาพสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ด้านนโยบายภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 3.76 อยู่ในระดับมาก สามารถสรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.71 สมาชิกกลุ่มมีความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีค่าเฉลี่ย 4.70 ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.62 สมาชิกกลุ่มมีการฝึกอบรมมีอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.60 ผลิตภัณฑ์มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีค่าเฉลี่ย 4.59 การคัดเลือกสมาชิกเข้าร่วมกลุ่มเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.53 การจ่ายเงินปันผลกำไรมีความเหมาะสมและตรงเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.41 และผลิตภัณฑ์มีรูปแบบให้เลือกหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ การรับ-จ่ายเงินมีการลงบัญชีอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.19 และการเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์มีการลงบัญชีอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.14

3.2 ด้านภาวะผู้นำ พบว่า โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้นำกลุ่มมีความซื่อสัตย์สุจริต มีค่าเฉลี่ย 4.69 ผู้นำกลุ่มมีความยุติธรรม ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันแก่สมาชิกทุกคนในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.64 ผู้นำกลุ่มมีความรู้ในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย 4.63 ผู้นำกลุ่มมีพฤติกรรมที่ดีเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานให้กับสมาชิกในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.62 ผู้นำกลุ่มมีมนุษยสัมพันธ์ดีและมีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้นำกลุ่มมีความสามารถในการแก้ปัญหาในการทำงานหรือความขัดแย้งภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.53 ผู้นำกลุ่มสามารถช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ ได้ มีค่าเฉลี่ย 4.52 และผู้นำกลุ่มมีส่วนสำคัญในการนำความสำเร็จมาสู่กลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.51

3.3 ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สมาชิกปฏิบัติตามกฎ และระเบียบของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.54 สมาชิกให้ความคิดเห็นเพื่อพัฒนากลุ่ม และให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 4.53 สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.52 สมาชิกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.51 สมาชิกมีส่วนร่วมในการระดมทุนผลิตและจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 4.48 สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและทิศทางของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.47 และสมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนากลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.46

3.4 ด้านนโยบายภาครัฐ พบว่า โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การสนับสนุนสินเชื่อให้แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.89 จัดสรรงบประมาณเพื่อบริหารจัดการกลุ่ม นำผลผลิตไปแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม มีค่าเฉลี่ย 3.87 ให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์แก่สมาชิกของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.74 สนับสนุนให้เอกชนลงทุนร่วมกับวิสาหกิจ หรือบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่วิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.69 และการพัฒนาวิสาหกิจเป็นแหล่งเรียนรู้อะไรและต้นแบบเรียนรู้ให้กับวิสาหกิจชุมชนอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.63

4. ระดับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านศักยภาพของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 4.63 และด้านความยั่งยืน มีค่าเฉลี่ย 4.59

4.1 ด้านศักยภาพของชุมชน พบว่า โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สมาชิกกลุ่มมีความรู้และประสบการณ์จากการทำงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.69 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มนำเอาทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.68 สมาชิกกลุ่มมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีค่าเฉลี่ย 4.64 สามารถเป็นตัวแทนในการเป็นผู้นำทางธุรกิจให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 4.64 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสร้างสรรค์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.62 ผู้นำกลุ่มมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.61 ผู้นำกลุ่มมีความสามารถในการควบคุมดูแลการดำเนินงานของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.60 และสมาชิกกลุ่มและคนในชุมชนมีความภาคภูมิใจในผลิตภัณฑ์ที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.59

4.2 ด้านความยั่งยืน พบว่า โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การตั้งกลุ่มทำให้สมาชิกมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.80 สมาชิกของกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำงานในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.59 ผลิตภัณฑ์มีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง มีค่าเฉลี่ย 4.58 การตั้งกลุ่มช่วยลดปัญหาการว่างงานของคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 4.57 คนในชุมชนเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.55 ผลิตภัณฑ์มียอดขายที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.55 และมีสถานที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เองโดยไม่จำเป็นต้องนำผลิตภัณฑ์ไปฝากขายที่อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.54

5. การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ด้วยการทดสอบ Correlation Tolerance VIF ของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่า Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 ขึ้นไป ค่า VIF ของตัวแปรสภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีค่าไม่เกิน 10 แต่ค่า Correlation ระหว่างตัวแปรอิสระการบริหารจัดการ (X_1) และภาวะผู้นำ (X_2) มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง อาจจะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จึงแก้ปัญหาโดยการตรวจสอบปัญหา Multicollinearity โดยการทดสอบ Correlation ของตัวแปรอิสระการบริหารจัดการ (X_1) ภาวะผู้นำ (X_2) และการมีส่วนร่วม (X_3) แยกกัน พบว่า ค่า Correlation ระหว่างตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันไม่เกินกว่า 0.70 ค่า Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 ขึ้นไป ค่า VIF ของตัวแปรสภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีค่าไม่เกิน 10

6. สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการโดยการคัดเลือกตัวแปรอิสระการบริหารจัดการ (X_1) ภาวะผู้นำ (X_2) และการมีส่วนร่วม (X_3) เข้าไปวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการ ENTER แยกจากกัน สามารถสรุปได้

6.1 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า การบริหารจัดการ (X_1) มีค่า t เท่ากับ 13.76 และนโยบายรัฐบาล (X_4) มีค่า t เท่ากับ 3.06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในสมการพยากรณ์ได้ จึงสามารถอธิบายค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการ (X_1) และนโยบายรัฐบาล (X_4) ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 ด้วยความคลาดเคลื่อน 0.47 หรือร้อยละ 47

โดยสามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = 1.47 + 0.61(X_1) + 0.12(X_4)$$

และสามารถเขียนสมการคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.70(X_1) + 0.16(X_4)$$

6.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า ภาวะผู้นำ (X_2) มีค่า t เท่ากับ 16.69 และนโยบายรัฐบาล (X_4) มีค่า t เท่ากับ 3.15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในสมการพยากรณ์ได้ จึงสามารถอธิบายค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านภาวะผู้นำ (X_2) และนโยบายรัฐบาล (X_4) ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.66 หรือร้อยละ 66 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 0.66 หรือร้อยละ 66 ด้วยความคลาดเคลื่อน 0.42 หรือร้อยละ 42

โดยสามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = 0.98 + 0.70(X_2) + 0.11(X_4)$$

และสามารถเขียนสมการคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.76(X_2) + 0.14(X_4)$$

6.3 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า การมีส่วนร่วม (X_3) มีค่า t เท่ากับ 1.95 และนโยบายรัฐบาล (X_4) มีค่า t เท่ากับ 1.86 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในสมการพยากรณ์ได้ จึงสามารถอธิบายค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านการมีส่วนร่วม (X_3) และนโยบายรัฐบาล (X_4) ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 ด้วยความคลาดเคลื่อน 0.47 หรือร้อยละ 47

โดยสามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = 1.66 + 0.59(X_3) + 0.14(X_4)$$

และสามารถเขียนสมการคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.71(X_3) + 0.12(X_4)$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก สภาพแวดล้อมทางธุรกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร ซึ่งวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เกิดจากความร่วมของชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ โดยกลุ่มบุคคลในชุมชนที่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตทั้งด้านการผลิต การค้า และการเงิน เพื่อสร้างรายได้และอาชีพ โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบกันและกัน มีความไว้วางใจซึ่งกันและกันและการในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จึงส่งผลให้ระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพระนิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ระดับปัจจัยของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับปัจจัยอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านผู้นำกลุ่ม รองลงมาคือ ด้านคณะกรรมการกลุ่ม ด้านการบริหารการเงิน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการบริหารการตลาด ด้านการทำกิจกรรมกับภายนอก ด้านการบริหารการผลิต ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

2. ระดับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนเกิดจากการกำหนดเป้าหมายและความต้องการของกลุ่มอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งวิสาหกิจชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกลุ่มวิสาหกิจที่สมาชิกรวมตัวกันทำงานเพื่อช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง จึงส่งผลให้ระดับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของกชวรา ศาการมย์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านศักยภาพชุมชน ด้านการรองรับผลิตภัณฑ์ และด้านการทำธุรกิจที่ยั่งยืน

3. สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการโดยการคัดเลือกตัวแปรอิสระการบริหารจัดการ (X_1) ภาวะผู้นำ (X_2) และการมีส่วนร่วม(X_3) เข้าไปวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการ ENTER แยกจากกัน สามารถสรุปได้ ดังนี้

3.1 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการ (X_1) และนโยบายรัฐบาล (X_4) ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 ด้วยความคลาดเคลื่อน 0.47 หรือร้อยละ 47 ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนจึงมีปัจจัยที่สำคัญหลายปัจจัย เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน โดยในการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพตามมาตรฐาน มีคุณภาพมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การบริหารจัดการทางการเงิน และการบริหารจัดการสมาชิกภายในกลุ่มให้มีความร่วมมือ และสามารถช่วยเหลือกัน เพื่อให้วิสาหกิจชุมชนเกิดความสำเร็จได้อย่างมีศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิตินันท์ หรั่งยิ้ม, พลอยไพลิน จิตต์สดใส และธนินท์ ตรีสวัสดิชัย (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน:กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชน ช้างฮางงอก บ้านโคกสว่าง จังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยที่ทำให้วิสาหกิจชุมชนช้างบ้านฮางงอกโคกสว่าง ประสบความสำเร็จจะประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการจัดการ ปัจจัยด้านการตลาด และปัจจัยด้านผู้นำ

3.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านภาวะผู้นำ (X_2) และนโยบายรัฐบาล (X_4) ส่งผล

ต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.66 หรือร้อยละ 66 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 0.66 หรือร้อยละ 66 ด้วยความคลาดเคลื่อน 0.42 หรือร้อยละ 42 ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีผู้นำกลุ่มที่มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความยุติธรรม มีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงาน ส่งผลต่อบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wronka (2013) ได้ศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ความสำเร็จของมุมมองปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญของกิจการเพื่อสังคม พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ภาวะผู้นำ การสร้างความผูกพันให้กับพนักงาน มีแนวคิดนวัตกรรม มีการบริหารจัดการที่ดี มีคุณสมบัติในการบริการ ประสานงานร่วมกับภาครัฐ มีทุนทางสังคม ความร่วมมือของชุมชน และมีความโปร่งใสทางการเงิน

3.3 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านการมีส่วนร่วม (X_3) และนโยบายรัฐบาล (X_4) ส่งผลต่อส่วนความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 0.57 หรือร้อยละ 57 ด้วยความคลาดเคลื่อน 0.47 หรือร้อยละ 47 ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก ในการมีส่วนร่วมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและทิศทางของผลิตภัณฑ์ ร่วมจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนากลุ่ม ร่วมกำหนดและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ร่วมผลิตและจัดจำหน่าย ร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของกลุ่ม และร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนากลุ่มให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตินันท์ หนึ่งยิ้ม, พลอยไพลิน จิตต์สุดใส และณินท์ ตีรสวัสดิชัย (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน:กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชน ช้างฮางงอก บ้านโคกสว่าง จังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยที่ทำให้วิสาหกิจชุมชนชาวบ้านฮางงอกโคกสว่าง ประสบความสำเร็จจะประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการจัดการ ปัจจัยด้านการตลาด และปัจจัยด้านผู้นำ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษา เรื่อง สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้ผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน โดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตและหลักจริยธรรม เพื่อบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

2. จากการตรวจสอบปัญหา Multicollinearity พบว่าตัวแปรอิสระความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง อาจจะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ซึ่งเป็นการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูง สูงมารวมกันเป็นองค์ประกอบเดียวกัน เพื่อให้ได้เป็นตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กชวรา ศาลารมย์. (2562). กลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ฐิตินันท์ ทรัพย์ม พลอยไพลิน จิตต์สดีไส และธนินท์ ตรีสวัสดิชัย. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชน ช้างฮางงอก บ้านโคกสว่าง จังหวัดสกลนคร. **วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการ** **จัดการ**, 4(6), 52-58.
- พระนิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด ร้อยเอ็ด. **วารสารสถาบันวิจัยพินิตธรรม**, 5(2): 191-200.
- สุทิน บุญชนะ. (2560). **สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเบื้องต้น**. ขอนแก่น : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2562). **PR.Surat สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี** [online]. เข้าถึงได้จาก:
https://web.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2592274301057474&id=1494662884151960&_rdc=1&_rdr [2563, ตุลาคม 23]
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2563). **มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน** [online]. เข้าถึงได้จาก:
<http://tcps.tisi.go.th/public/StandardList.aspx>. [2563, ตุลาคม 23]
- อภิสิทธิ์ พรหมชัย และศุภลักษณ์ สุวรรณชะกู. (2554). ความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านห้วยกาน. **วารสารการบริหารท้องถิ่น**, 4(2), 16-29.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. 5th ed., New York: Harper Collins Publishers.
- Wronka, M. (2013). **Analyzing the success of social enterprises-critical success factors Perspective** [online]. Available : [http:// www.toknowpress.net/ISBN/978-961-6914-02-4/papers/ML13-296.pdf](http://www.toknowpress.net/ISBN/978-961-6914-02-4/papers/ML13-296.pdf) [2020, November 2]